

۵۸۳۴۶/۷۰۴۹

۱۴۰۲/۱/۲۱

جمهوری اسلامی ایران

رئیس جمهور

بسمه تعالی

“با صلوات بر محمد و آل محمد”

جناب آقای دکتر قالیباف
رئیس محترم مجلس شورای اسلامی

با سلام، لایحه اهداف، وظایف و اختیارات وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی که به پیشنهاد وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی در جلسه ۱۴۰۱/۱۱/۹ هیئت وزیران به تصویب رسیده است، برای انجام تشریفات قانونی به پیوست تقدیم می شود.

سید ابراهیم رئیسی

رئیس جمهور

جمهوری اسلامی ایران

رئیس جمهور

بسمه تعالی

مقدمه توجیهی:

نظر به اینکه به موجب ماده واحده قانون تشکیل وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی - مصوب ۱۳۹۸- از تاریخ تصویب این قانون، سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری با تمامی اختیارات و وظایفی که به موجب قوانین و مقررات، به وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی، تبدیل شده است و با عنایت به اینکه براساس تبصره (۲) ماده واحده مذکور، این وزارتخانه مطابق قوانین مورد عمل سازمان مذکور خواهد بود و دولت موظف است تغییرات در شرح وظایف وزارتخانه جدید را برای تصویب به مجلس شورای اسلامی ارائه کند، لایحه زیر برای انجام تشریفات قانونی تقدیم می شود:

لایحه اهداف، وظایف و اختیارات وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی

ماده ۱- در اجرای ماده واحده قانون تشکیل وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی - مصوب ۱۳۹۸- و به منظور تحقق اهداف نظام جمهوری اسلامی ایران در حوزه های میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی کشور، اهداف، وظایف و اختیارات وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی که در این قانون به اختصار "وزارت" نامیده می شود، به شرح این قانون تعیین می شود و وزارت مقید به رعایت احکام و ارزش های اسلامی و شئون انقلاب اسلامی بوده و تابع همه قوانین نظام جمهوری اسلامی ایران می باشد.

ماده ۲- در این قانون، اصطلاحات زیر در معانی مشروح مربوط به کار می روند:

۱- گردشگری: مجموعه فعالیت هایی که به طور مستقیم یا غیرمستقیم با موضوع مسافرت مرتبط بوده یا به منظور ارائه خدمات سفر به گردشگران با اهداف مختلف نظیر فرهنگی، مذهبی و زیارتی، سیاحتی، طبیعت گردی و سلامت ایجاد می شوند.

۲- میراث فرهنگی: آثار باقی مانده از گذشتگان که نشانگر حرکت انسان در طول تاریخ می باشد و با شناسایی آن، زمینه شناخت هویت و خط حرکت فرهنگی او میسر می گردد و از این طریق زمینه های عبرت برای انسان فراهم می آید.

۳- میراث طبیعی: آثار و مناظر طبیعی برخوردار از ویژگی های خاص زمین شناختی، عوارض بی نظیر یا کم نظیر جغرافیایی، محوطه ها و مناطق طبیعی، آثار طبیعی متشکل از ترکیبات فیزیکی و زیست شناسی یا ترکیبات ارضی و جغرافیایی طبیعی و مناطق مشخص که زیستگاه حیوانات و منطقه رشد گیاهان مورد تهدید بوده، درختان کهن سال، نمونه های ارزشمند گیاهی و رویشگاه های آنها و همچنین بقایای دیرین شناختی انسانی و محوطه های حاصل از تعامل فیزیکی و فرهنگی انسان و طبیعت که دارای ارزش می باشند.

جمهوری اسلامی ایران

رئیس جمهور

۴- آثار ملی: آثاری که به موجب قانون راجع به حفظ آثار ملی - مصوب ۱۳۰۹- قانون مدیریت خدمات باستان‌شناسی و موزه - مصوب ۱۳۲۳- و یا قانون ثبت آثار ملی مصوب ۱۳۵۲- در فهرست آثار ملی قرار گرفته‌اند.

۵- فهرست آثار ملی: فهرست آثاری اعم از ملموس، ناملموس و طبیعی که به عنوان میراث فرهنگی یا میراث طبیعی در وزارت در چهارچوب قوانین مربوط به ثبت رسیده و اعلام می‌شوند.

۶- فهرست آثار جهانی: آثاری که به عنوان میراث فرهنگی یا طبیعی در سازمان جهانی یونسکو به ثبت می‌رسند. آثاری که در این فهرست قرار می‌گیرند براساس کنوانسیون حمایت از میراث جهانی فرهنگی و طبیعی (۱۹۷۲) متعلق به تمام انسان‌ها بوده و دولت‌ها موظف به حفظ و نگهداری این آثار هستند. این فهرست به صورت سالیانه پس از تأیید آثار توسط کمیته میراث جهانی یونسکو تکمیل می‌شود.

۷- واجد ارزش: اثر واجد ارزش فرهنگی و تاریخی اثری که برخوردار از ارزش‌های ملی، محلی و منطقه‌ای به لحاظ فرهنگی و یا تاریخی باشد. آثار واجد ارزش فرهنگی و تاریخی از سوی وزارت معرفی و در فهرست ذی‌ربط آثار ملی با عنوان فهرست آثار واجد ارزش فرهنگی و تاریخی جای می‌گیرند. آثاری که در فرآیند ثبت ملی قرار دارند نیز در زمره آثار واجد ارزش فرهنگی و تاریخی قلمداد می‌شوند.

۸- آثار فاخر: اثری که استفاده از مواد اولیه طبیعی، فن (تکنیک) اجرای ساخت و تک بودن آن محرز باشد و در حراجی‌های معتبر هنری قابل ارائه باشد.

۹- حفاظت و صیانت از آثار فرهنگی و تاریخی: کلیه رویکردها و اقداماتی که سبب شناخت و انتقال ارزش‌ها و اهمیت فرهنگی آثار شده و برای درک، معرفی، تداوم و تضمین دوام و حیات وجوه ملموس و ناملموس آثار فرهنگی- تاریخی، زمینه (محیط) و اجزای آن انجام می‌شود.

۱۰- منظر فرهنگی: آثار فرهنگی که تلفیقی از فعالیت‌های انسان و طبیعت می‌باشد و نمایانگر تکامل جوامع انسانی و استقرار انسان‌ها در گذر زمان و تحت تأثیر موانع، فرصت‌هایی که محیط طبیعی ایجاد کرده و نیروهای اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی است و محدوده‌ای است در برگیرنده و هم پیوند با اثر که به صورت متصل یا منفصل با آن بوده و حائز ویژگی‌های ساختاری، کالبدی، کارکردی و معنایی است.

۱۱- حریم آثار: محدوده‌ای پیرامون اثر با ضابطه‌های قانونی مشخص که به واسطه شأن عمومی و ملی آثار تاریخی، فرهنگی و طبیعی، تعیین شده و با حدود و ثغور مشخص به همراه ضوابط کمی و کیفی حفاظتی ابلاغ می‌شود. حریم آثار ضمن حفاظت از یکپارچگی و موجودیت اثر، پیوند آن را با بستر و محیط پیرامون تضمین می‌نماید.

جمهوری اسلامی ایران

رئیس جمهور

ماده ۳- اهداف وزارت به شرح زیر است:

۱- تحکیم هویت فرهنگی، وفاق ملی، عبرت‌آموزی و بهره‌گیری از تجارب زیست سرزمینی و پاسداری از تنوعات فرهنگی از طریق میراث فرهنگی، تاریخی و میراث طبیعی.

۲- حفظ و احیای میراث فرهنگی ملموس و ناملموس، صنایع دستی، هنرهای سنتی و صیانت از میراث طبیعی.

۳- توسعه پایدار و جامعه‌محور گردشگری مبتنی بر ارزش‌های ایرانی - اسلامی و ظرفیت‌های متنوع کشور از جمله میراث فرهنگی - تاریخی، طبیعی، صنایع دستی و هنرهای سنتی.

۴- تقویت و توسعه سرمایه‌گذاری، بهبود فضای کسب و کار، افزایش اشتغال پایدار و بهره‌مند نمودن کشور از منافع اقتصادی در حوزه‌های موضوع این قانون.

۵- توسعه کمی و ارتقای کیفی محصولات صنایع دستی و اهتمام بر ترویج فرهنگ استفاده و صادرات آن.

هاده ۴- وزارت در اجرای سیاست‌های نظام جمهوری اسلامی ایران در حوزه‌های میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی و در راستای تحقق مفاد ماده (۳) این قانون، دارای وظایف و اختیارات زیر می‌باشد:

۱- تدوین راهبردها و برنامه‌ریزی برای تحقق اهداف میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی در سطوح بین‌المللی، ملی، منطقه‌ای و استانی بر اساس اسناد بالادستی.

۲- خط مشی گذاری و برنامه‌ریزی جهت استفاده از فناوری‌های نوین و فراهم نمودن بستر توسعه فعالیت‌ها و کسب و کارهای دانش بنیان و نوپا در حوزه‌های میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی.

۳- سازماندهی و برنامه‌ریزی نظام جامع آمار تخصصی میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی به منظور بهره‌برداری در حوزه‌های مربوط.

۴- تعیین مصادیق و ضوابط تخصصی میراث فرهنگی، تأسیسات و خدمات گردشگری و صنایع دستی بر اساس قوانین و مقررات.

۵- تسهیل برخورداری همگانی و عادلانه از سفر و ارتقاء کیفیت تجربه گردشگری و نشاط اجتماعی در داخل کشور.

۶- گسترش تعاملات فرهنگی - گردشگری با ملل و اقوام گوناگون به ویژه کشورهای حوزه فرهنگی و تمدنی ایران و مسلمانان جهان با همکاری سایر دستگاه‌ها در حوزه‌های موضوع این قانون با رعایت اصل هفتاد و هفتم (۷۷) قانون اساسی.

۷- صدور مجوز ایجاد، بهره‌برداری، تمدید، لغو و نظارت بر تأسیسات و فعالیت‌های گردشگری و صنایع دستی اعم از فیزیکی، الکترونیکی، کسب و کارهای مجازی و سایر روش‌های بازاریابی و فروش با رعایت کاربری‌های مصوب و ضوابط مربوط.

جمهوری اسلامی ایران

رئیس جمهور

تبصره ۱- وزارت مکلف است آیین نامه نحوه صدور مجوز تأسیس و فعالیت تشکل های حرفه ای مربوط را ظرف شش ماه از تاریخ لازم الاجرا شدن این قانون تهیه و جهت تصویب به هیئت وزیران ارائه نماید. اجازه واگذاری وظایف اجرایی (غیر حاکمیتی) به این تشکل ها، در چهارچوب قوانین و مقررات مربوط می باشد.

تبصره ۲- مصادیق تأسیسات و فعالیت های گردشگری و صنایع دستی موضوع این بند، تابع آیین نامه ای است که توسط وزارت ظرف سه ماه از تاریخ لازم الاجرا شدن این قانون، تهیه و به تصویب هیئت وزیران می رسد.

۸- تدوین ضوابط و استلزاردهای آموزش حرفه ای حوزه های میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی.

۹- نظارت تخصصی بر سازمان های مردم نهاد حوزه میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی.

۱۰- تشخیص مصادیق نفایس ملی و منحصر به فرد موضوع اصل هشاد و سوم (۸۳) قانون اساسی. **تبصره-** ضوابط نحوه تشخیص مصادیق نفایس ملی و منحصر به فرد موضوع این بند، به تصویب شورای عالی میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی می رسد.

۱۱- اجازه بهره برداری از املاک و بناهای تاریخی غیرنفیس و غیر منحصر به فرد در اختیار وزارت برای مدت معین در قالب انعقاد قرارداد با اشخاص حقیقی و حقوقی غیردولتی در چهارچوب قوانین و مقررات.

۱۲- همکاری در رتبه بندی مشاوران، پیمانکاران و کارشناسان حقیقی و اشخاص حقوقی در حوزه های ذی ربط با سازمان برنامه و بودجه کشور.

۱۳- معرفی و حمایت از جاذبه های میراث فرهنگی و بازاریابی و معرفی جاذبه های گردشگری و صنایع دستی در سطح ملی و بین المللی.

۱۴- صدور مجوز برگزاری رویدادها، جشنواره ها و نمایشگاه های میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی با رعایت قوانین و مقررات مربوط و تدوین و ابلاغ ضوابط آن.

۱۵- ارائه خدمات مشاوره ای، پژوهشی، فنی و آموزشی در داخل و خارج از کشور، فروش تولیدات فرهنگی در حوزه های ذی ربط مجاز با رعایت اصل چهل و چهارم (۴۴) قانون اساسی و دریافت ورودیه بناها، محوطه ها، موزه ها و نمایشگاه ها.

۱۶- حمایت از تأمین، تولید و توزیع و انتشار انواع محتوای مکتوب، رقومی (دیجیتال)، مستند، مجموعه (سریال)، فیلم، عکس و صوت با موضوع میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی با همکاری سایر بخش های دولتی و غیردولتی در حوزه داخلی و بین المللی.

۱۷- تدوین ضوابط دریافت مشوق ها، تسهیلات و جوایز در حوزه های ذی ربط با همکاری وزارت صنعت، معدن و تجارت و ارائه آن به مراجع ذی صلاح قانونی.

جمهوری اسلامی ایران

رئیس جمهور

تبصره- درآمدهای حاصل از جذب گردشگر ورودی، مشمول مزایای تعیین شده برای درآمدهای حاصل از صادرات غیرنفتی است.

۱۸- عضویت یا نمایندگی جمهوری اسلامی ایران در سازمان‌ها، مجامع و کنوانسیون‌های بین‌المللی ذی‌ربط با رعایت قوانین مربوط.

۱۹- جلب حمایت و هدایت سرمایه‌گذاران داخلی و خارجی به منظور توسعه و تقویت حوزه‌های میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی.

۲۰- جلب مشارکت‌های غیردولتی و دریافت هدایا، کمک‌های اعتباری از مؤسسات و سازمان‌های ملی و بین‌المللی، اشخاص حقیقی و حقوقی داخلی و خارجی در چهارچوب قوانین و مقررات.

تبصره- صددرصد (۱۰۰٪) درآمد حاصل از منابع این بند، به وزارت پرداخت می‌شود.

۲۱- طرح دعاوی حقوقی و کیفری علیه متخلفین از قوانین مربوط حسب مورد به عنوان مدعی یا شاکی در داخل و خارج از کشور.

۲۲- اقدامات حقوقی و قانونی جهت شناسایی و استرداد اموال و آثار فرهنگی - تاریخی ایران در سطح ملی و بین‌المللی از طریق مراجع ذی‌ربط.

۲۳- شناسایی و در اختیار گرفتن اموالی که دارای ارزش‌های فرهنگی - تاریخی بوده و جزو میراث فرهنگی محسوب می‌گردد که توسط دستگاه‌های مسئول مطابق قوانین و مقررات ضبط شده است.

تبصره- دادگاه‌ها، گمرکات، نیروهای نظامی، امنیتی و انتظامی و دستگاه‌های نظیر آنها که به نحوی نسبت به ضبط اموال اقدام می‌نمایند، موظف به در اختیار قرار دادن اموالی که دارای ارزش فرهنگی و تاریخی و جزو میراث فرهنگی می‌باشد به وزارت هستند.

۲۴- شناسایی، حمایت، مستندسازی، پژوهش، کاوش‌های باستان‌شناسی، حفاظت، مرمت، احیاء و معرفی میراث فرهنگی و طبیعی کشور و مشترک در حوزه فرهنگ و تمدن ایرانی.

۲۵- انجام اقدامات پیشگیرانه به منظور جلوگیری از سرقت، تعرض و تجاوز به میراث فرهنگی و میراث طبیعی و فعالیت‌هایی نظیر تخریب بناهای تاریخی، حفاری غیرمجاز، جابه‌جایی (داخل و خارج از کشور)، قاچاق، خرید و فروش غیرمجاز اشیای عتیقه و محموله‌های تاریخی.

۲۶- ایجاد هماهنگی لازم با دستگاه‌ها و نهادهای ذی‌ربط برای تأمین امنیت گردشگران (داخلی و خارجی)، همکاری در پیشگیری از وقوع جرایم علیه گردشگران (داخلی و خارجی).

۲۷- صدور انحصاری مجوز مطالعات میدانی و کاوش‌های باستان‌شناسی.

۲۸- حمایت و همکاری در انجام پژوهش‌های مربوط به میراث فرهنگی - تاریخی و تمدنی، مطالعه و ارائه طرح‌های توسعه‌ای و نوآورانه گردشگری، مطالعه، پژوهش و احیای صنایع دستی و هنرهای سنتی فراموش شده، بررسی‌های مردم‌نگاری، پژوهش‌های مردم‌شناسی، انسان‌شناسی زیستی

جمهوری اسلامی ایران

رئیس جمهور

و شناخت فرهنگ بومی و همچنین مطالعات زبان و گویش‌های مناطق مختلف کشور و تهیه و تنظیم اجرای برنامه‌های پژوهشی پیرامون آثار باقیمانده گذشتگان.

۲۹- معرفی فرهنگ، جاذبه‌ها و ظرفیت‌های کشور و اعتلای تصویر ذهنی در حوزه‌های ذی‌ربط در سطح ملی و بین‌المللی.

۳۰- ثبت میراث فرهنگی و میراث طبیعی اعم از ملموس (منقول و غیرمنقول) و ناملموس که از نظر فرهنگی، تاریخی یا شئون ملی، واجد ارزش و اهمیت می‌باشند؛ صرف‌نظر از تاریخ ایجاد یا پیدایش آن، در فهرست آثار جهانی، ملی و فهرست‌های ذی‌ربط.

تبصره ۱- احکام ثبت ملی آثار تاریخی - فرهنگی و طبیعی در روزنامه رسمی جهت اطلاع عموم آگهی می‌شود.

تبصره ۲- مجموعه‌های شاخص ثبت‌شده میراث فرهنگی ملی و جهانی می‌توانند در قالب پایگاه‌های میراث فرهنگی و گردشگری با رعایت قوانین مربوط اداره شوند.

تبصره ۳- میراث طبیعی و آثار ثبت‌شده در فهرست‌های ذی‌ربط مشمول مقررات فصل (نهم) کتاب پنجم قانون مجازات اسلامی (تعزیرات) می‌باشند.

تبصره ۴- فرآیند و ضوابط ثبت و تشخیص موارد مذکور در این بند، ظرف شش ماه از تاریخ لازم‌الاجرا شدن این قانون، به تصویب شورای عالی میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی می‌رسد.

۳۱- تهیه و تدوین، تصویب و ابلاغ دستورالعمل‌های مورد نیاز برای نحوه بهره‌برداری، نگهداری، حفاظت، کاوش‌های میدانی، مرمت و نظارت بر آثار ثبت شده‌ای که در اختیار بخش خصوصی، دستگاه‌های اجرایی، نهادهای عمومی و انقلابی، نیروهای مسلح، انتظامی، امنیتی و دستگاه‌هایی که شمول قانون بر آنها مستلزم تصریح یا ذکر نام است.

۳۲- ثبت بناهای تاریخی و تعیین و ابلاغ محدوده‌های عرصه و حریم آنها و تعیین و ابلاغ محدوده‌های عرصه و حریم آثار تاریخی و فرهنگی - طبیعی ثبت شده و ابلاغ ضوابط عمومی و اختصاصی حفاظت و صیانت از ارزش‌ها، کالبد و منظر فرهنگی این محدوده‌ها و در صورت لزوم تدوین ضوابط خاص معماری و شهرسازی در محدوده‌های مربوط با همکاری سایر مراجع ذی‌ربط.

تبصره ۱- در مورد عرصه و حریم آثار طبیعی ثبت شده ضوابط با همکاری سازمان حفاظت محیط زیست یا سازمان منابع طبیعی و آبخیزداری کشور حسب مورد تهیه می‌شود.

تبصره ۲- همه مراجع قانونی صدور مجوز واگذاری، ساخت، بهره‌برداری و صدور پروانه‌ها مکلفند قبل از صدور هرگونه مجوز در محدوده‌های اعلام شده، مراتب بلامانع بودن صدور مجوز را از وزارت استعلام نمایند.

۳۳- تعیین محدوده بافت‌های تاریخی - فرهنگی شهری و روستایی و ابلاغ ضوابط حفاظتی در جهت حفظ هویت، اصالت، پیوستگی و ارزش‌های آنها.

جمهوری اسلامی ایران

رئیس جمهور

۳۴- اظهار نظر در خصوص کلیه طرح‌های آمایش، هادی، عمرانی جامع و تفصیلی در رابطه با مناطق تاریخی- فرهنگی.

تبصره- رعایت ضوابط ابلاغی وزارت در خصوص محوطه‌ها و بافت‌ها و اماکن تاریخی- فرهنگی ارزشمند در کلیه طرح‌های فوق‌الذکر الزامی است.

۳۵- بررسی و تأیید پیوست‌های تخصصی در حوزه‌های میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی برای کلیه طرح‌های توسعه‌ای بزرگ و مهم در حوزه‌های زیربنایی، تولیدی و خدمتی دستگاه‌های اجرایی موضوع ماده (۵) قانون مدیریت خدمات کشوری.

۳۶- تهیه و ابلاغ استانداردها و آیین‌نامه‌های متناظر با مقررات ملی ساختمان برای محدوده‌ها، بافت‌ها، اماکن و بناهای تاریخی - فرهنگی ثبت‌شده در فهرست آثار ملی با همکاری دستگاه‌های اجرایی ذی‌ربط.

۳۷- آموزش عمومی، معرفی و شناساندن ارزش‌های میراث فرهنگی، طبیعی، گردشگری، صنایع دستی و هنرهای سنتی در سطوح محلی، ملی و بین‌المللی با همکاری دستگاه‌های اجرایی ذی‌ربط.

۳۸- ایجاد، توسعه و اداره موزه‌ها در سطح کشور.

تبصره- ضوابط صدور پروانه تأسیس، بهره‌برداری، سطح‌بندی موزه‌های کشور و ارزیابی اموال منقول فرهنگی و تاریخی توسط وزارت تهیه و به تصویب هیئت وزیران می‌رسد.

۳۹- نظارت علمی، فنی و حمایت‌های کارشناسی از ایجاد و توسعه موزه‌ها و اعمال حفاظت‌های پیشگیرانه، مخازن امن، کارگاه‌ها و آزمایشگاه‌های تخصصی اموال فرهنگی- تاریخی تحت پوشش و در اختیار بخش خصوصی، دستگاه‌های اجرایی و دستگاه‌هایی که شمول قانون نسبت به آنها مستلزم تصریح یا ذکر نام است.

۴۰- تشخیص و تعیین اموال فرهنگی- تاریخی و هنری واجد ارزش تاریخی منقول مجاز برای تجارت و صدور پروانه خرید و فروش و نظارت بر برگزاری حراج‌ها و نقل و انتقال این اموال در چهارچوب قوانین و مقررات مربوط.

تبصره- حکم موضوع این بند مربوط به داخل کشور بوده و خروج اموال مجاز مورد اشاره تابع قوانین مربوط می‌باشد.

۴۱- صدور مجوز ورود و خروج موقت اشیای واجد ارزش فرهنگی- تاریخی در چهارچوب قوانین و مقررات مرتبط.

تبصره- خروج موقت اشیای فرهنگی- تاریخی و هنری واجد ارزش تاریخی و جزو نفایس ملی و منحصر به فرد از مرزهای بین‌المللی کشور پس از تأیید وزارت، منوط به اخذ مجوز از هیئت وزیران می‌باشد.

۴۲- حفاظت و صیانت از آثار فرهنگی- تاریخی و حریم آنها.

جمهوری اسلامی ایران

رئیس جمهور

- ۴۳- نیروهای یگان حفاظت وزارت در حدود وظایف قانونی خویش و با شرایط مذکور در قانون آیین دادرسی کیفری، ضابط خاص قضایی محسوب می گردند.
- ۴۴- تملک و خرید اموال منقول و غیرمنقول واجد ارزش فرهنگی- تاریخی در موارد ضروری به تشخیص وزارت با رعایت قوانین مربوط.
- ۴۵- اعطای گواهی مصونیت از توقیف و ضبط آثار فرهنگی- تاریخی وارده به کشور برای برگزاری نمایشگاه های موزه ای و اهداف پژوهشی.
- ۴۶- حفاظت و صیانت از عرصه و حریم آثار ملی بناها و محوطه ها و فهرست های ذی ربط و در صورت لزوم تملک اراضی واقع در این محدوده ها با رعایت قوانین و مقررات مربوط.
- تبصره- آیین نامه اجرایی نحوه اعطای اراضی معوض به مالکان اراضی واقع در عرصه و حریم آثار ملی در چهارچوب قوانین مربوط به پیشنهاد وزارت به تصویب هیئت وزیران برسد.
- ۴۷- صدور مجوز، تدوین و ابلاغ ضوابط تخصصی ایجاد، بهره برداری، نظارت، ارزیابی کیفیت و درجه بندی تأسیسات، خدمات و فعالیت های گردشگری.
- ۴۸- پیشنهاد تأسیس مناطق نمونه گردشگری به هیئت وزیران جهت تصویب و صدور مجوز فعالیت این مناطق و مجتمع های گردشگری- رفاهی بین راهی.
- تبصره- مقررات نحوه تأسیس و اداره مناطق نمونه گردشگری توسط وزارت تعیین و آیین نامه آن به تصویب هیئت وزیران می رسد.
- ۴۹- مدیریت هماهنگی خدمات سفر به منظور جلب همکاری و هماهنگی بین بخش های دولتی، نهادهای عمومی و حاکمیتی و خصوصی صنعت گردشگری کشور.
- ۵۰- حمایت و همکاری با بخش غیردولتی و دستگاه های اجرایی ذی ربط در ایجاد و تأمین زیرساخت های گردشگری.
- ۵۱- همکاری با دستگاه های اجرایی ذی ربط در زمینه تدوین برنامه ها و محتوای آموزشی مؤسسات آموزشی خصوصی به منظور تربیت نیروی انسانی ماهر مورد نیاز در حوزه های میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی.
- ۵۲- تعیین صلاحیت حرفه ای استادکاران و ارزشیابی هنری هنرمندان صنایع دستی و هنرهای سنتی و صدور گواهی نامه و تأییدیه های لازم.
- ۵۳- ثبت و صدور گواهی اصالت برای آثار فاخر صنایع دستی و هنرهای سنتی در چهارچوب قوانین و مقررات مرتبط.
- ۵۴- ثبت ملی هنری شهرها و روستاهای صنایع دستی و هنرهای سنتی و اقدام برای ثبت جهانی آنها.
- ۵۵- هماهنگی و برنامه ریزی در مورد مالکیت های معنوی و فکری صنایع دستی (آثار و هنرمندان) در داخل و خارج از کشور.
- ۵۶- بسترسازی و حمایت از تجاری سازی و کاربردی سازی آثار صنایع دستی.

جمهوری اسلامی ایران

رئیس جمهور

۵۷- احیای هنرهای سنتی و حمایت از تولید، ترویج و عرضه محصولات صنایع دستی و هنرهای سنتی با حفظ اصالت ایرانی - اسلامی و کمک به راهاندازی بازارچه‌های صنایع دستی.

ماده ۵- به منظور تسهیل تصمیم‌گیری در موضوعات میان بخشی و تحقق اهداف و وظایف وزارت مندرج در این قانون، شورای عالی میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی به شرح زیر تشکیل می‌شود:

الف - وظایف و اختیارات:

۱- تصویب سیاست‌ها، خط مشی‌ها و برنامه‌های کلان میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی متناسب با سند آمایش سرزمینی کشور.

۲- تصویب سیاست‌ها، خط مشی‌ها و برنامه‌های کلان وزارت منطبق با برنامه‌های توسعه کشور.

۳- نظارت بر اجرای مصوبات و سیاست‌های ابلاغ شده به دستگاه‌های اجرایی در حوزه‌های ذی‌ربط.

ب - ترکیب اعضا:

۱- رئیس جمهور و در غیاب وی معاون اول رئیس جمهور (رئیس شورا).

۲- وزیر میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی (دبیر شورا).

۳- وزیر امور خارجه.

۴- وزیر راه و شهرسازی.

۵- وزیر کشور.

۶- وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی.

۷- وزیر امور اقتصادی و دارایی.

۸- وزیر جهاد کشاورزی.

۹- وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی.

۱۰- رئیس سازمان برنامه و بودجه کشور.

۱۱- رئیس سازمان حفاظت محیط زیست.

۱۲- دادستان کل کشور.

۱۳- رئیس سازمان تبلیغات اسلامی.

۱۴- معاونت توسعه روستایی و مناطق محروم کشور.

۱۵- یکی از نمایندگان عضو کمیسیون فرهنگی مجلس شورای اسلامی (عضو ناظر بدون حق رأی).

۱۶- سه نفر خبره به تفکیک سه حوزه به پیشنهاد وزیر میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی.

۱۷- یک نفر نماینده بخش غیردولتی از نهادهای صنفی یا تشکلهای مردم‌نهاد به پیشنهاد

وزیر میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی.

تبصره ۱- وزیر میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی می‌تواند حسب موضوع برای تبادل نظر

و بدون حق رأی از نماینده دستگاه‌های اجرایی یا بخش غیردولتی که در شورا عضو نمی‌باشند، دعوت به عمل آورد.

جمهوری اسلامی ایران

رئیس جمهور

تبصره ۲- جلسات شورا با حضور دو سوم اعضای رسمیت داشته و تصمیمات آن با اکثریت آرای تصویب و پس از ابلاغ رئیس جمهور یا معاون اول رئیس جمهور برای کلیه دستگاه‌های ذی‌ربط لازم‌الاجرا است.

تبصره ۳- دبیرخانه شورای عالی در وزارت مستقر خواهد بود و مسئولیت پیگیری و تشکیل جلسات را بر عهده خواهد داشت. دستورالعمل نحوه تشکیل و اداره جلسات توسط وزارت تهیه و به تصویب شورای عالی یادشده می‌رسد.

ماده ۶- دستگاه‌های اجرایی موضوع ماده (۵) قانون مدیریت خدمات کشوری و ماده (۲۹) قانون برنامه پنجساله ششم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جمهوری اسلامی ایران - مصوب ۱۳۹۵- و بخش‌های غیردولتی و خصوصی که به نوعی مبادرت به انجام فعالیت‌های مربوط به حوزه‌های میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی می‌نمایند، موظفند فعالیت‌های خود را در چهارچوب سیاست‌های اجرایی وزارت با رعایت قوانین و مقررات مربوط انجام دهند.

ماده ۷- وزارت مکلف است با همکاری سازمان اداری و استخدامی کشور ظرف یک‌سال از تاریخ لازم‌الاجرا شدن این قانون، سند برنامه‌ریزی نیروی انسانی وزارت را با رویکرد متناسب‌سازی سطح کمی و کیفی نیروهای انسانی تدوین و اجرا نماید.

ماده ۸- وزارت مکلف است ظرف یک سال از تاریخ لازم‌الاجرا شدن این قانون و در چهارچوب این قانون و قانون مدیریت خدمات کشوری، ساختار سازمانی و تشکیلات تفصیلی وزارت را تهیه کند و به تأیید سازمان اداری و استخدامی کشور برساند.

ماده ۹- احکام مندرج در این قانون، نافی اختیارات و صلاحیت‌های وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی (سازمان حج و زیارت) در زمینه امور حج و زیارت نبوده و سازمان مزبور هم می‌تواند در زمینه سفرهای زیارتی خروجی به مقصد کشورهای مرتبط اقدام نماید.

ماده ۱۰- کلیه قوانین و مقررات مغایر با این قانون از تاریخ لازم‌الاجرا شدن این قانون لغو می‌گردد.

رئیس جمهور

وزیر میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع دستی